

je Kâlidâsa bil brahmanec in da je živel na kraljevskem dvoru v Udždžajinî. Bajke pripovedujejo, da je govedo prignal v mesto Benares, ko si je princesa Vasantî izbirala¹⁾ moža v zakon, izjavivši, da vzame samo tistega junaka, ki se bo odlikoval v vednostih in umetnostih. O vsem tem mladi Kâlidâsa ni vedel ničesar, vendar je bil izredno lep mladenič. Minister ga je lepo oblekel in mu je dal za spremstvo nekaj dečkov, ki bi naj bili na videz njegovi učenci, njemu samemu pa je ukazal, naj pametno molči, češ, da prezira ves svet. Princesa si ga je izvolila za moža. Pred podobo nekega bika pa se je izdal. Soproga se je razjezila zavoljo te prevare, pa mu je odpustila. Na njen svet se je posvetil boginji Kâli in se je zaradi tega imenoval Kâlidasâ. V zahvalo za to mu je boginja podelila dar vednosti in pesništva. Iz veselja radi tega si je svojo ženo izvolil za učiteljico in ji je ta na ta način po indskih nazorih vzel pravico do zakonskega življenja. Zopet se je razljutila njegova soproga in odločila, da ga naj uničijo ženske roke, in v resnici ga je umorila ena njegovih ljubimk, ker si je hotela prisvojiti darilo, ki ga je dobil on, ko je rešil neko pesniško nalogo poprej nego ona. Nobeden indski pesnik ženske lepote in ljubezni ni opeval tako dovršeno kakor Kâlidâsa; zavoljo tega je bil on najbolj priljubljen izmed vseh indskih pesnikov. Spisal je obširni epski pesnitvi: Megha-Dûta (Posel megle), Rtusamhâra (Krog letnih časov), epske pesnitve Raghuvansâ (Pleme Raghujdov), Kumârasambhava (Rojstvo knezeviča) in morda Nalodaja ter glediške igre Sakuntalâ, Urvaši in Mâlavikâgnimitra (Mâlavikâ in Agnimitra).

(Dalje prihodnjič.)

Solze svetle in vroče . . .

Solze svetle in vroče jokalo je
tvoje modro okó,
in te solze ko zvezde so padale
v moje duše dnó.

V temi mračnih dni in brezzvezdnih noči
sedaj tam žaré;
glej, in nikdo drug kakor jaz in ti
ne ve še za njé.

A. Gradnik.

¹⁾ V Indih so si princeze, godne za možitev, same izbirale soproge v zakon.